Enderrock | | Actualitzat el 04/08/2015 a les 07:00

El Pezpsiquiatra, tocant de peus a terra

Guanyadors del Premi per Votació Popular del Sona 9 2014

El PezpsiquiatraÂ han finanÃ§at el seu primer disc,Â *La gravedad del asuntoÂ* (autoeditat, 2015), grÃ cies a una campanya de micromecenatge que van assolir amb Ã¨xit. Amb l'Ã lbum acabat, aquest mes el comenÃ§aran a distribuir als mecenes.

El Pezpsiquiatra Foto: Juan Miguel Morales

ENDERROCK: La música d'El Pezpsiquiatra es defineix com a caliu folk-pop. Què us fa ser tan propers?
Beñat Revuelta (veu i guitarra acústica): Quan vam començar tocàvem a cabarets i bars amb poca gent i quasi no hi havia escenari. Sempre érem molt a prop del públic, i al final ens despullàvem i la gent començava a ballar. Per això hi havia un punt de proximitat i de caliu, que segurament s'acaba transmetent a les cançons que fem.
Mikel Fernandino (veu, ukelele i flauta travessera): Tots sis som molt calents de cossos, necessitem la proximitat. Entre nosaltres hi ha un rotllo molt proper, i això es nota als concerts. Podem fer una actuació millor o pitjor, però sempre es crea tot un ambient i es transmet alguna cosa.

EDR: És gràcies a aquesta proximitat que vau guanyar el Premi per Votació Popular del Sona 9 2014?
M.F: El que teníem, tenim i tindrem és la gent, perquè si hem aconseguit alguna cosa és gràcies a tota la xarxa de públic. El Pez és música però també són els cabarets literaris del col·lectiu Gilles de Rai, on fem un munt d'activitats, gràcies a les quals hem conegut molta gent. Es podria dir que al nostre voltant hi ha tot un petit moviment artístic, i El Pez només n'és una petita part.

EDR: Al disc hi ha col·laborat la teclista i acordionista de Nuri Total, Núria Planell, que també va participar al concurs. Quina ha estat la seva aportació?
B.R: Vam conèixer la Núria al primer concert a l'Antiga Fàbrica Damm, i des del principi hi va haver molt bona connexió. La seva visió de la música és semblant a la nostra. El Mikel va proposar afegir línies d'acordió als temes, i ella ens ha donat el que ens faltava. El nostre petit problema és que tenim molta canya a la part rítmica, però ens falten detalls a la part harmònica. La Núria ha posat una espècie de coixí a les cançons i ens ha donat moltes idees per al futur.

Si voleu llegir l'entrevista sencera la trobareu a la revista *Enderrock* 239 d'agost 2015 (a la venda als quioscos i en format digital a iQuiosc).